

Provinciale Staten van Zeeland
t.a.v de voorzitter
Postbus 6001
4330 LA Middelburg

Onderwerp
Beroep derde vergunning Ineos

Zaaknummer
373728

Behandeld door

Verzonden

Middelburg, 13 september 2024

Geachte voorzitter,

Ineos wil met Project One een ethaankraker realiseren in de haven van Antwerpen. Op 30 juli 2024 is voor dit project een nieuwe (derde) omgevingsvergunning verleend. De tweede vergunning, waartegen wij beroep aantekende, is ingetrokken. Door het intrekken van de vergunning zal de Raad voor Vergunningsbetwistingen geen uitspraak meer doen op de ingediende bezwaren. De exploitatie van Project One zorgt voor stikstofneerslag op Zeeuwse Natura 2000-gebieden. Wij zien ons daarom genoodzaakt beroep aan te tekenen met schorsende werking op het verlenen van de derde vergunning.

De aanvraag is niet gewijzigd, ook de voorwaarden zijn onveranderd gebleven. Ecologisch gezien is er niets veranderd aan de onderbouwing. Dit is voldoende reden om opnieuw in beroep te gaan (in feite de beroepsprocedure te continueren). De beroepsgronden van Provincie Zeeland op ecologisch vlak blijven ongewijzigd ten opzichte van het beroep tegen de tweede vergunning.

Het verschil is dat de vergunningsbeslissing aanvullend is onderbouwd met het toepassen van de Vlaamse wetgeving voortkomend uit het Stikstofdecreet. Het Stikstofdecreet is in werking getreden na het verlenen van de tweede vergunning, op 23 februari 2024. In het decreet worden projecten die stikstofdepositie veroorzaken en onder een bepaalde impactscore blijven, vrijgesteld van het opmaken van een passende beoordeling. Dit is het geval voor Project One, wat betekent dat de toenames van stikstofdepositie als gevolg van het project volgens de Vlaamse wet als niet significant worden beschouwd.

De toepassing van een vrijstelling van passende beoordeling wordt verantwoord met het effectief en succesvol uitvoeren van generieke emissie reducerende maatregelen zoals omschreven in de Vlaamse Programmatische Aanpak Stikstof. Maatregelen die op het moment van schrijven nog niet uitgevoerd zijn. Daarnaast is er onzekerheid ontstaan of het decreet standhoudt gezien op 20 augustus 2024 drie verzoekschriften zijn ingediend tot vernietiging van het stikstofdecreet bij het Grondwettelijk Hof.

De huidige staat van de natuur legt zowel in Nederland als in Vlaanderen stevige beperkingen op ten aanzien van het vergunnen van nieuwe activiteiten en het opnieuw vergunnen van bestaande activiteiten die stikstofemissies met zich meebrengen. De structurele aanpakken om te komen tot vermindering van stikstofdeposities op Natura 2000-gebieden heeft zowel in Nederland als in Vlaanderen grote maatschappelijke impact.

Passend bij de eigenstandige verantwoordelijkheid van Lidstaten van de Europese Unie, en binnen België van het Vlaamse Gewest om invulling te geven aan de Europese verplichtingen die de Vogel- en Habitatrichtlijn stellen, worden in Nederland en Vlaanderen verschillende beleidskaders toegepast voor het verlenen van vergunningen met stikstofimpact. Dit brengt de Vlaamse overheid en de Nederlandse provincies in een moeilijke positie om tot duidelijke afspraken te komen over vergunningverlening.

Het is voor ons op dit moment niet mogelijk om onderbouwd onderscheid te maken tussen het beoordelen van vergunningaanvragen voor projecten in Zeeland en verlenen van advies als het gaat om projecten in Vlaanderen met stikstofneerslag op Zeeuwse Natura 2000-gebieden. Dit wringt met het gelijkheidsbeginsel. Het vinden van een oplossing voor de casus Ineos kan een belangrijk signaal geven voor de noodzakelijke samenwerking met betrekking tot omgevingsvergunningen in de grensregio.

De problematiek krijgt aandacht binnen de interdepartementale en interbestuurlijke werkgroep buitenland als onderdeel van de buitenland aanpak van het Programma Stikstofreductie en Natuurverbetering. Aanvullend zijn en worden gesprekken gevoerd met betrokken provincies en bevoegde ministeries en departementen om structureel uit deze impasse te komen. Wij stellen voor opvolging te geven aan deze gesprekken om een oplossingsrichting te vinden bij conflicterende uitwerkingen van Europees beleid en het hanteren van verschillende normen bij vergunningverlening in grensregio's.

Naast Ineos zijn op termijn vergelijkbare casussen te verwachten. Ingraven in juridische posities is onwenselijk en een risico voor duurzame economische ontwikkeling in de grensregio. De wederzijdse afhankelijkheid bij het beoordelen van projecten met grensoverschrijdende effecten vraagt om goede samenwerking. Door in beroep te gaan tegen het verlenen van de derde vergunning met schorsende werking behouden wij onze positie en hopen wij bij te dragen aan de noodzakelijke druk om partijen te doen bewegen om tot een oplossing te komen voor de grensoverschrijdende stikstofproblematiek.

Met vriendelijke groet,

Gedeputeerde Staten van Zeeland,

drs. J.M.M. Polman
Voorzitter

drs. M.C.J. Franken
Secretaris-algemeen directeur

Noem in uw contact met ons steeds het zaaknummer. Dit staat bovenaan deze brief.